

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10172

гр. София, 30.12.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в закрито заседание на 30.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

като разгледа дело номер **11754** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по реда на чл.145 от Административно- процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 53б, ал.7, вр. с чл.53б, ал.5, вр. чл.51, ал.1, т.3 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/, по жалба на В. О. М., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8, против Заповед № 18-12338/18.11.2022г. на Началник С.-С., в частта в която засяга собствения му имот.

В жалбата е направено искане по реда на чл. 166, ал.4 , вр. ал.2 от АПК, което е предмет на настоящото произнасяне на съда, като се сочи, че предвиденото от закона предварителното изпълнение на оспорения акт би довело до значителна и труднопоправима вреда върху жалбоподателя.

Жалбоподателят обосновава правния си интерес от искането по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК със следните обстоятелства: собственик е на поземлен имот с идентификатор 29150.7102.987, от които притежава идеални части. Имотът му е възстановен с решение 11358 от 20 май 1997 година на Поземлена комисия „Панчарево“, влязло в сила на 16 юни 1997 година, което има конститутивен характер и съобразно него имотът е отразен в КВС, а в последствие и в кадастралната карта. С обжалваната заповед на Началник С.-С. от имота му се отнемат 328 квадратни метра. Според него, имотът на заявителя, по чието искане е издадена обжалваната заповед за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място] - В. Н. К., не попада в урбанизирана територия, той не е уведомил за него при приемане на действащата кадастрална карта, а впоследствие е установил, че не е нанесен и поради това е поискал да се нанесе на основание чл. 51, ал. 1, т. 3 от ЗКИР. Оспорва правото на собственост на заявителя по чието искане е издадена обжалваната заповед и твърди, че той не притежава собственост върху имота, тъй като земята е възстановена на наследниците на В. И. В. с влязлото в сила решение на Поземлена комисия „Панчарево“. Заявява, че в случая е налице спор за материално право, което не може

да се отстрани по реда за отстраняване на явна фактическа грешка в кадастралната карта, тъй като административните органи не могат да решават спорове за материално право на собственост. Иска, съдът да приеме, че са налице предпоставките за спиране изпълнението на обжалваната заповед, тъй като, ако не бъде спряно изпълнението, за него могат да настъпят значителни вреди, свързани с възможна продажба и застрояване на имота, и други. Счита, че предварителното изпълнение би могло да причини значителни вреди, тъй като от имота му се отнемат 328 квадратни метра. Изразява становище, че спирането на предварителното изпълнение от съда би било една мярка, която би дал временна защита на застрашените от акта субективни права и законни интереси на жалбоподателя и би обезпечило запазване на фактическото и правно положение в състоянието при издаването му до решаване на правния спор.

С оглед направеното с жалбата искане по реда на чл. 166, ал.4 от АПК, съдът намира същото за допустимо. Жалбоподателят е конституиран като заинтересована страна в административното производство, като собственик на имот засегнат от промяната, въведена с обжалваната заповед. Съдът намира искането за неоснователно, по следните съображения: Оспореният акт е издаден на основание чл. 53б, ал.5, т.1, вр. чл. 51, ал.1 т.3 от ЗКИР. Съгласно разпоредбата на чл. 53б, ал.9 от ЗКИР оспорването на заповедта по чл. 53б, ал.7 от ЗКИР не спира нейното изпълнение, освен ако съда не разпореди друго. От което следва, че предварителното изпълнение на оспорения акт е предвидено по силата на закона. Това предварително изпълнение законодателя е допуснал, с оглед характера на регулираните обществени отношения с този закона и предвид наличие на обстоятелства, налагащи допускане на предварително изпълнение на процесната категория индивидуални административни актове, като изрично е изключил същите от общото правило за суспензивния ефект на жалбата. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК.

ЗКИР не установява специални предпоставки, при наличието на които е допустимо и възможно да се постанови спиране предварителното изпълнение на актовете по чл. 53б, ал.9 от ЗКИР. Ето защо приложение намира правилото на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК- съдът може да спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на административния акт, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В тежест на оспорващия акта е обосноваването и установяване на тези основания. За да може съдът да допусне спиране на предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и да установи със съответни доказателства вида и вероятността от настъпване за него на вреди от предварителното изпълнение, които следва да са значителни или трудно поправими. Единствено на база на заявеното от жалбоподателя и представените от него доказателства, съдът може да прецени, дали личните му права и интереси са застрашени в степен, която да обоснове пренебрегването на защитения с предварителното изпълнение, допуснато от законодателя, особено важен обществен интерес.

Жалбоподателят не сочи конкретни доводи за възможното настъпване на вреда за него, с които да установи наличие на основанията на чл.166, ал.2 от АПК. Съответно не мотивира и причинно-следствена връзка между възможните вреди и допуснатото

от закона предварителното изпълнение на административния акт. В жалбата е посочено, че оспорваната заповед би довела до отнемане на 328 кв.м. от имота на жалбоподателя и възможно застояване на същия. На първо място, описаното не сочи на възможност от настъпване на вещно-правни последици - загуба на собствеността на посочените 328 кв.м. от имота, доколкото изменението в кадастралните карти има единствено декларативен характер и от него не произтичат промени във вещно правния статут на имотите. Т.е. допуснатото предварително изпълнение на оспореният акт не рефлектира върху правото на собственост на жалбоподателя. След като между него и заявителя, по чието искане е допуснато предварителното изпълнение, е налице гражданско-правен спор за собствеността, те могат да защитят правото си на собственост чрез отнасянето му в съда, който е компетентен да го реши. Както е записано в жалбата, административните органи не могат да решават гражданско-правни спорове за собственост на имоти и издадените от тях административни актове по ЗКИР не водят до промяна на собствеността. Не са приложени и доказателства и не се сочат конкретни действия и факти, които да сочат за опасност от застрояване на имота. Доводите в жалбата са относими преди всичко към законността на обжалвания административен акт, а не към непосредствена опасност за права и законни интереси на жалбоподателя от предварителното изпълнение.

Предвид на което, съдът намира, че не са обосновани предпоставките на чл. 16б, ал. 4, вр. Ал. 2 от АПК и искането следва да се отхвърли. Ето защо, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Отхвърля искането за спиране допуснатото от закона предварително изпълнение на Заповед 18-12338/18.11.2022г. на Началник С.-С., в частта, в която нанесеният нов обект в ККР – ПИ с идентификатор 29150.7102.5007 с площ 1024 кв.м. засяга ПИ с идентификатор 29150.7102.987 и в частта, в която са променени границите на поземления имот.

Настоящото определение подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от неговото съобщаване пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: